

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4881/2021
22.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Гордане Комненић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Вулетић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Привредни суд у Суботици, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, ради накнаде имовинске штете настале повредом права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гжрр 947/20 од 14.05.2021. године, у седници одржаној дана 22.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гжрр 947/20 од 14.05.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле, изјављена против пресуде Вишег суда у Суботици Гжрр 947/20 од 14.05.2021. године .

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици Прр1 782/19 од 23.06.2020. године, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле и обавезана тужена да тужиљи на име накнаде имовинске штете по основу повреде права на суђење у разумном року исплати износ од 23.264,82 динара на име главног дуга и износ од 59.891,69 динара на име камате на главни дуг обрачунате до 11.05.2009. године, док је у преосталом делу одбијен тужбени захтев за исплату законске затезне камате на износ главнице од 23.264,82 динара за период од 11.05.2009. године (као првог дана отварања стечајног поступка) до исплате, захтев за исплату законске затезне камате на износ камате обрачунате на главни дуг од 59.891,69 динара за период од 11.05.2009. године до исплате и захтев за исплату законске затезне камате на износ исплаћеног потраживања у износу од 3.358,67 динара за период од 11.05.2009. године до 30.08.2019. године. Обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 23.400,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Вишег суда у Суботици Гжрр 947/20 од 14.05.2021. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиле и тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду

трошкова састава жалбе у износу од 14.400,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова састава жалбе у износу од 12.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, побијајући је у делу којим је одлучено о камати, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/ 11 ... 55/14), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/ 11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП. О захтеву тужиле за исплату законске затезне камате на потраживања из стечајног поступка од дана отварања стечајног поступка одлучено је правилном применом одредбе члана 85. Закона о стечају, па примена материјалног права не одступа од правних ставова Врховног касационог суда изражених у одлукама са тужбеним захтевом и чињеничним стањем као у овој правној ствари. Тужила уз ревизију није доставила другачије правноснажне или ревизијске судске одлуке које би указивале на другачији закључак. Из тих разлога, ни у случају прихватања изузетне дозвољености изјављене ревизије тужиле не би дошло до другачијег одлучивања и повољнијег исхода спора за тужилу.

Такође, пресуде нижестепених судова не одступају од закључка Врховног касационог суда Спп. 6/2016 од 02.11.2018. године, допуњеног на седници Грађанског одељења од 27.09.2019. године, у погледу законске затезне камате на потраживања утврђена правноснажним пресудама против дужника – друштвених предузећа у стечају, која се обрачунава до дана отварања стечајног поступка.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року поднета је дана 17.04.2019. године. Вредност предмета спора је 86.515,00 динара.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2). Под главним захтевом у смислу наведеног члана, подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењем сматрају захтеви странке који се истичу поводом или у вези са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

У конкретном случају ревизија тужиље изјављена је против другостепене одлуке у делу којим је одлучено о камати на главни дуг. Одлука о затезној камати је одлука о споредном потраживању и сходно члану 28. став 2. ЗПП не узима се у обзир приликом одређивања вредности предмета спора меродавне за дозвољеност ревизије, па у овом случају ревизија није дозвољена, с обзиром на то да је изјављена против одлуке о камати када ревизија није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, сходно члану 403. ЗПП у вези са чланом 28. став 1. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић